DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 201v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

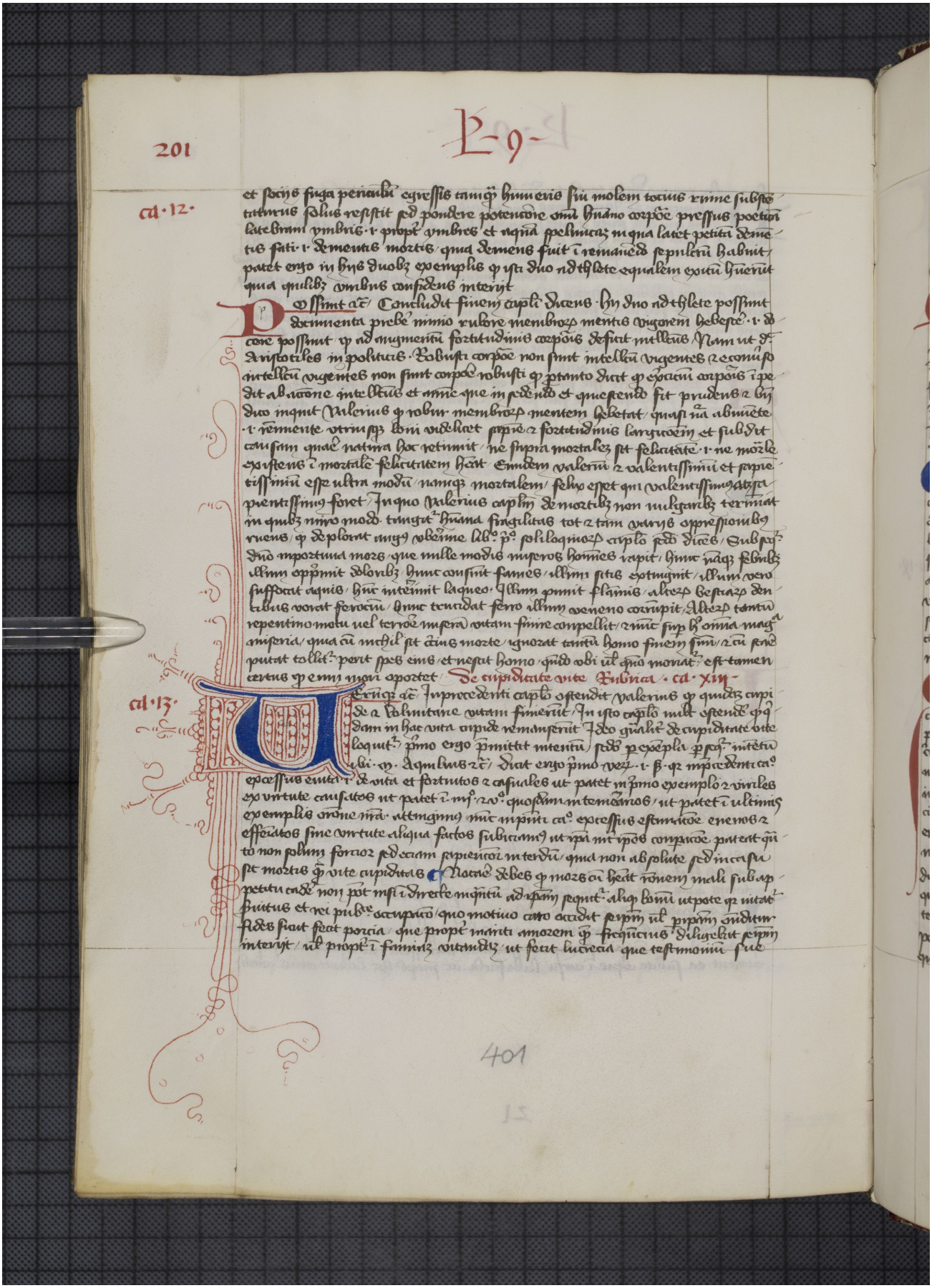

cd·12·

et sciens fuga periculi egressis tamq̃ humeris sui molem totius ruine substo
tuerunt solus resistit sed pondere potenciore omni humano corpore pressus pectori
latebrosi umbris·i· propt umbres et aqua profunda quia latet pericula demen
tis sati·i· de mentis morte quia demens fuit i remanendo sepulcri habuit
patet ergo in hys duobz exemplis q̃ isti duo ad athlete equalem exitu habuerunt
quia quilibz umbrus confidens interiit

Possunt ac/ Concludit finem capli dicens·hi duo ad athlete possunt
detrimenta prebe nimio rubore membroz mentis vigorem habere·i· de
core possunt q̃ ad augmentu fortitudinis corporis defuit melius Nam ut dr
Aristoteles in politicis·robusti corpore non sunt intellectu vigentes 2 econtrario
intellectu vigentes non sunt corpore robusti q̃ pranto dicit q̃ exercitu corporis i pe
dit ab actione intellectus et ante que in pedendo et quesendo fit prudens 2 hi
duo inquit Valerius q̃ robur membroz mentem habetat quasi ua abundante
·i· fermente utriusq̃ boni videlicet corpore 2 fortitudinis laryricem et subdit
causam quae natura hoc retinuit ne supra mortalez sit felicitate·i· ne morte
existens i mortale felicitatem habat Eundem valerius 2 valentissimi et sapie
tissimu esse ultra modu namq̃ mortalem/ felix esset qui valentissimus atq̃ sa
pientissimus foret/ In quo Valerius capitu de mortibz non multorum terminat
in quibz nimo modo transgrit humana singulitas tot 2 tam varias oppressionibz
ruens q̃ deplorat magis valentine lib·2·p· philosophoz capitulo sed dicens/ Quis ex
Ido importuna mors que multis modis superat homines rapit/ hunc radiz febribz
ultimu opprimit doloribz hunc consumit fames/ ultimu sitis exhaurit/ ultimu vero
suffocat aquis/ hunc interimit laqueo/ Illum premit flamis/ alterz bestiarz den
tibus vorat ferocia/ hunc tenebrat ferro ultimu veneno corrupit/ Alterz tantu
repentino matu uel terrore miserabilem finire compellit/ 2 unit sup h omnia magna
miseria/ quia cu nichil sit certus morte/ ignorat tantu homo finem suu/ 2 ci sed
putat tollit/ pert spes eius/ et negat homo/ quid ubi ul quo moriat/ est tamen
certus q̃ eum mori oportet/ De cupiditate vite Tulliana·cd·XIV·

cd·13·

Ceterum ac/ In precedenti capitulo ostendit Valerius q̃ quidz capi
de a solicitane vitam finierit/ In isto capitulo multi ostendit q̃ q
dam in hac vita cupide remanserit Ido gralit de cupiditate vite
loquit/ primo ergo premittit intentu/ sed p exemplu p pri/ intentu
ubi·ij· adiungens 2c/ dicit ergo primo versu·i·ß·q̃ in precedenti ca
expressius enuit de vita et fortunis 2 casibus ut patet in primo exemplo 2 similes
ex virtute causatos ut patet i·ms/ 2·o· quosdam in temeritatis/ ut patet i ultimis
exemplis omne ira attingunt/ mit in primi ca expressius estimacione enemis 2
effoditos sine virtute aliqua factos subiacere ut qui mit ipos conprehendere potest qui
to non solum fortior sed etiam sapientior interdu/ quia non absolute sed in cursu
est mortis q̃ vite cupiditas Nacte debes q̃ mors ei habet finem mali subiap
petitu cade non potest nisi i directe intentu ad ipsam sequit/ alia boni utpote q̃ mitat
Brutus et rei pub scilicet/ quo motiuo cito accidit sepim ul propam inditur
fides fiat fiat porcia/ que propt mariti amorem q̃ fecit ficus deliberat sepim
interiit/ ul propt i feminiz virtutibz ut fecit lucrecia que testimonium fuit